

enkelt oplyst Vindue, paa Torvets Midte staar Gabestokken, og til venstre ses Birthe Skomagers Hus. Samme Birthe er en arg Kvinde, der har Ord for at bedrive sorte Kunster, at koge Sejd og fremmane „Gamle Erik“. Op til hendes uselige Rønne støder Tycho Ross's. Rentenererens Hus, og denne, der er en fuldgangen Skurk, truer den arme Kvinde med Baal og Brand, om hun ikke vil være hannem til Viljes og udi alt følgagtig. Første Scene spiller mellem disse to udenfor Birthes Hus; da hver er gaaet til sit kammer Jomfru Kirsten, Gregers Lurcks, den rige Købmands Datter, fulgt af Tjenestekvinden Lucie. Skælvende af Angst og Forventning banker hun paa Birthes Dør. Den skønne Jomfru elsker Peblingen Ejler Sten, og nu vil hun, Heksen skal vise hende den Husbond, hvis Viv hun skal være.

Medens Kvinderne er inde i Rønnen, kommer Daniel Smell, den unge rige Købmand, der er ude paa natligt Kommers og søger en Chloe, eller i Mangel deraf en Philine. Han er rusig, og vil favne Jomfru Kirsten, da hun atter, sammen med Lucie, forfærdet over den gamles Troldomskunster, styrter ud af Døren. Efter en kort Kamp med Kvinderne er han nær ved at overmande Kirsten, da Ejler Sten kommer og befrier hende fra Voldsmanden, med hvem han brydes, medens Kvinderne fly. Vægterne høres komme. Ejler Sten flyr og Daniel Smell kryber op paa Træhesten, hvor han uden at blive set, er Vidne til, at Ejler Sten bringes som Fange og med sine sidste Skillinger løskøber sig fra at blive kastet i Raadstukælderen. Han har hørt hans Navn og sværger at hævne sig.

Andet Akt fører os ind i Gregers Lurcks Stue med det hele gammeldags og stemningsfulde Interiør. Jomfru Kirsten sidder grædende med en svar Hovedværk og Hjertepine ledig ved Baldyrerammen, og Bodsvenden Peder, der kommer for at spørge fra Gregers om Nadveren er beredt, giver sig til at græde med hende og opfører en kostelig Scene, der ender med, at han falder plat paa sine Knæ og frier til Jomfruen, som ved dette Syn glemmer sin Hovedværk og ler af Hjertens Grund. Saa bæres Nadveren frem, og alle er bænkedede, Peder skal just læse Bordbønnen, da Peblingernes Sang høres udefra. Gregers Lurck, der er en myndig men godlidende og velmenende Herre, følger sin Datter og Hustru for at se paa Peblingerne og høre deres Sang. De kommer op, faar Penge, og paa Gregers Lurcks Vink styrter de sig som sultne Ravne over Grødfadet. Ejler Sten er med. Som Bod og Pønitense maa han gaa med Sinkelektion og synge for Dørene, idet hans natlige Istimen om paa Gaderne, der strider mod Majestædens Bud og Befaling, er bleven kendt. Kirsten ser ham og beder sin Fader forlange, han skal blive tilbage og faa nogen Mad, naar anden Nadver er beredt. Det sker, og medens de to unge en Stund er alene i Stuen, faar Jomfruen at vide, den unge Mand heller vil springe Soldat end forblive længer i Mesterlektion, han hader at læse, hvorimod hans Hu staar til Købmandsstanden, og den favre Kirsten lover at tale til Faderen om ham. Ved Maaltidet indfrir hun sit Løfte, og Gregers siger til Ejler, han kan komme næste Dag. I det samme høres Sabelklirren og heftigt Slagsmaal, alle løber forfærdet til Døren og ind tumler Daniel Smell og Tycho

Ross, hvem Gregers nu forliger. Saa følger den kosteligste Perle, den uforlignelige Drikkescene, hvor Olaf Poulsens Kunst er enestaaende, de forskellige Nuancer i Gregers Rus udfører han sublimt. Tycho Ross hader Gregers, fordi Abelone Henriksdatter i deres unge Dage foretrak denne til Husbond og fordi Gregers senere er bleven foretrukket for ham til Direktør for det asiatiske Kompagni. Han pønser paa Hævn, skønt han drikker Gregers gode Rostocker Øl af de tunge Sølvstob. Daniel Smell har opdaget, at Gregers Datter og Tjenestekvinden Lucie er de to Kvinder, der Natten tilforn stimedede paa Gaden, og han begærer Jomfru Kirsten til Ægte. Faderen giver sit Samtykke trods den arme Kirstens Vægning, og Tycho ryster paa Hovedet over „den heftige faute, at Kvinderne lærte at læse, hvilket justement vil forårsage Trods og Hjemmenes Opløsning.“ Alt som Rusen stiger frem, bliver Herrerne uenige, og Gregers tager sit Løfte tilbage, som han gav Daniel Smell. Men da Gregers er sovet ind, skriver Tycho hans Navn efter paa nogle Lapper Papir, dem han glemmer, og som tages Vare paa af Tjenestekvinden, der kan skrives paa det dyre Papirs anden Side. Tycho har aftalt med Daniel Smell, han skal skrive et Gældsbevis paa 10,000 Daler, som denne skal præsentere Gregers næste Dag.

I tredje Akt er der en skøn, poetisk Elskovsscene mellem Ejler og Kirsten, men Faderen kommer til, jager Peblingen ud af Huset, og idet han lover Kirsten Ris, sender han hende op i Storstuen. Saa kommer Daniel med det falske Gældsbevis, og der hersker Sorg og Forvirring i Huset. Tycho, sledsk og falsk, raader Gregers til at søge en klog Kone, der kan fravende Daniel Smells Sind fra alt Djævelskab, og da Abelone raader ham det samme, beslutter han sig til at søge Birthe Skomagers. Men Tjenestekvinden har hørt og forstaaet, hun aner, at Papirslapperne er værdifulde, og sørger for, de kommer i Ejler Stens Hænder, der overleverer Fogden dem, hvorved Bedrageriet opdages.

Men førend dette sker, er vi i fjerde Akt i Birthe Skomagers Køkken, hvor den mystiske Sejd koger og sender sine spøgelseagtige Dampe ud i Heksekøkkenet. Tycho befaler hende at sige til Gregers de Ord, han tilhviser hende, og nu følger en Besværgelsesscene i dette Heksekøkken, der ender med, at Tycho af Ejler og Fogden bliver greben i Djævlemasken og Kappen, medens Fogedsvenden, der er hidført af Daniel Smell, fører denne samt Birthe og Tycho i Raadstukælderen. Den dybt rystede Gregers giver Ejler hans Kirsten og lover at møde som Vidne paa Raadstuen. Men Tychos onde Anslag var saaledes tilintetgjorte.

Det kgl. Theater har Ære af dette Stykkes Indstudering og Iscenesættelse, og dets Kunstnere for deres glimrende og forstaaende Spil. Det beviser, at Kunstnerne er i Stand til at magte en Opgave, naar en saadan gives dem, selv om den som her er fast utrolig vanskelig med disse Replikers løjerligt forvredne og dog saa yndefuldt sirlige Sprog, en Blanding af Tysk, Fransk og Dansk. Olaf Poulsen har her en af sine bedste Roller, skønt der ikke er det Gran af Komik i den, og han magtede den fuldtud, hver Bevægelse, hvert Ord, hver Fold i hans Klædedragt var ægte Kunst, man følte det ikke som Spil, men som Virkelighed. Som Birthe Skomagers

gav Frøken Anthonsen en glimrende og paa-lidelig Figur, naturalistisk til det yderste.

Fru Hennings Kirsten og Fru Oda Nielsens Lucie stod jævnbyrdig med disse, ligesom i det hele taget enhver af de Spillende syntes at være paa sin Plads.

Gregers er et Stykke, der fortjener at ses; der er Scener, som er uforglemmelige, og det Samfundsbillede, der her oprulles for os, er helt nyt og interessant.

S. H.

Hittebørnshospital.

Komiteen for „de samlede Hvindeforeninger“ har henvendt sig til Landstingsmand C. C. Andersen for at bede ham indbringe et Lovforslag om Oprettelse af en Plejestiftelse og Opdragelsesanstalt for hjemløse Børn.

Desværre kan endnu ikke Kvinder selv i Rigsdagen motivere deres Forslag. Komiteen haaber imidlertid, at Sagen gennem Hr. C. C. Andersen er i gode Hænder og allerede vil fremkomme i denne Samling. Ordlyden af Lovforslaget vil blive meddelt i næste Numer af „Hvad vi vil“.

Fastelavnsmandag.

Som det vil ses af omstaaende Avertissement fra kvindelig Fremskridtsforening, indbyder den til Fastelavnslejer og Bal Fastelavnsmandag den 9. Februar.

Af de talrige Overraskelser, hvormed den i Løbet af Aftenen og Natten agter at glæde sine Gæster, skal vi her kun nævne, at Medlemmer af Sproglforeningen i Paris, hvoriblandt flere høje Stjerner, paa deres Gennemrejse her i Byen vil opføre „Skinsyge og Skindød“, lyrisk Sang-Drama i 1 Akt og 1 Forspil, af Forfatteren. Til Stykket er der af en bekendt udmærket Theatermaler malet splinterflunkendene pragtfulde Dekorationer, ligesom der er anskaffet glimrende og effektfulde Kostumer efter originale Originaltegninger. — Forestillingen tager sin Begyndelse Klokken 9½ præcis.

Da det er første, sidste og eneste Gang, at denne udsøgte Kunstnydelse tilbydes vort Publikum, anmoder vi vore ærede Læsere om at sørge for, at Billetterne til Festen finder rivende Afsætning, og vi raader derfor enhver til i Tide at sikre sig Billet.

Værd at lægge Mærke til.

Politiken, som for et Par Ugers Tid siden fandt Kvindernes Blade saa kedelige, at ingen gad læse dem, finder nu Kvindebladet „Hvad vi vil“ alt andet end kedeligt. — Et glædeligt Fremskridt.

Rettelse.

I dette Blads Nr. 4, Side 15, under Rubriken „Værd at lægge Mærke til“, 2det Stykke, 1ste Linie, staar fejlagtig: Indiske Kvinder; læs: *Indianske* Kvinder.